

Yarısı Kırık Kalem

– GamzeYAĞMUR · 10 Eylül 2013

Gözlerindeki perde gizliyordu duygularını
Anlamsız bakışlarında sevgi var mıydı?
Kırık kaleminden düşen satırlar da,
Aşk sözlerinin yerleri eksik yazılamadı
Şaşkın!
O, büyük sevgi nasıl silinmiş,
Sevgi dolu gözlere nasıl düşmüştü hazan?

Yarısı kırık kalem
O'na yazıyordu mum ışığında
Sonra; mum ışığı alev alacaktı umudunda
Saklayacaktı her harf, kırılan sol yanında
Sabahlar çok uzaktı şair yüreğe.
Özlem yüklediği şiirleri isimsiz
Ünlemler şimdiden öksüz kalmış satırlarda
Oysa bitimsizdi inandığı aşk
Dünden yarına koşacaktı arkasından
Yorgunluğa dem vurmada.

Elinde sevgi halatı avuçları nasır bağlamış
Çektikçe incelen ha koptu ha kopacak aman!
Nereden geldi bu noktaya?
Çapraz sorgular da beyin iflas
Ah! Bu deli yürek
Soluk soluğa hayal peşinde
Yeniden aşkı yakalayacak belki de
Sarı yapraklar ezilecek ayak altında
Hüzünler bir adım önde
Bu yarışın galibi belirsiz
Karar çıkar mı bu aşkta
Yarısı kırık kalem eskisi gibi yazar mı yeni baştan?

Duyguların nefesi kesik yolun sonuna daha çok var
Yarı yolda bırakmadı mı yâr?
Ve yine mevsim sonbahar
Çarpıyor hüznün duvarlarına aşk
Güneş yarım doğuyor bahtına
Şanssızlar kervanına bir yolcu daha.

Resimlerde bir gözleri kalmış gerisi silik
Yeni bir dünya bulup
O dünyada onunla olma derdine düşmüş
Bir aşık garip
Hayat yormuş dizleri kırık
Ne kadar dayanır ki yürek zayıf.

Alnından kaşların inen çizgileri derin
Aşk kaçınıcı asırda çıkacak karşısına?
Asırlık sevgi söz ettirecek mi kendinden
Bekleyecek...
Bekleyecek, sevgiye ömrünü adarken
Yazacak yorulmadan,
Yazacak...
Hüzünleri çıkartıp atacak hazandan
Yarısı kırık kalem elinde hep kalacak...

Gamze YAĞMUR
10/09/2013